

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Да Господ Исус Христос није дошао на земљу, да се није оваплотио и постао човек браћо и сестре ова земља би била пакао. Пакао најпре за човека, за свакога човека и за све људе јер тада би на земљи владала смрт. А живот човека у друштву са смрћу не треба већи и гори пакао. Смрт је загосподарила над човеком због његових грехова, због његовог отпада од Бога извора живота и она је њиме господарила. Њу свети Оци називају свејадица смрт. Она која све једе, све гута, све прождире. Али дошао је Господ оваплоћени Син Божији, постао човек и открио људима шта? Открио је људима де је смрт у ствари сан. Да смрт није последња тачка у људскоме животу, да постоји живот вечни. Зато је Он и дошао да људима дарује живот вечни. Зато је човек и створен ради живота вечнога а не да постане храна црвима и да га више нема ниукаквом виду. Зато је и Господ дошао у овај свет, живео са људима, учио људе, пострадао од људи распет, сахрањен и васкрсао ради људи. Да би људима даровао живот вечни.

Какав би био овај свет да није Христос дошао показује данашње Свето Јеванђеље. Показује нам Господа Христа који са масом народа иде у град, у град Наин. И на градској капији догађа се једно велико и необично чудо. Најпре један необичан сусрет, сусрет животодавца, сусрет Бога и сусрет мртваца жртве смрти. На капији градској сусретоше се пратња Господа Христа са њим, и с'друге стране пратња погребна који ношаху мртваца сина наинске удовице. Сусрели се живот и смрт на капији градској. Има ли веће трагедије него да смрт украде сина једница и то од жене удовице!? Ко је могао ту удовицу, ту јадну мајку да утешити, да јој даде снаге да преброди тај губитак? Сигурно су

много говорили не плачи, али то су биле празне речи браћо и сестре. А гле овде на капији градској Господ прилази тој ојађеној жени и Он јој каже те исте речи не плачи. Али Његове речи претходе ономе што ће се сада десити. Затим прилази носилима, онима који носе мртваца, обраћа се мртвацу а не њима и каже: „Младићу теби говорим устани.“

И гле чудо се збило. Христова реч је толико моћна, толико животодавна, толико јака да је мртвац оживео од Његове речи. Душа његова се вратила у њега и он на носилима седе. И узме га Господ и даде га мајци његовој. То је једина права утеха за ту јадну мајку и речи Христове биле би празне да није ово чудо учинио. Да није показао да је Он господар и живота и смрти и да Он господари смрћу и да смрт Њега слуша и бежи од Њега. А народ кад то виде задивљен, зачуђен повикаше никада се није ово десило до сада. Да, заиста није јер до тада није био Господ на земљи и зато се и није дешавало то. Дешавала се у Старом Завету нека васкрсења али опет силом Божијом од пророка Јелисеја и још неких, али овде је сада дошао сâм господар. Онај који је њима помогао сад је дошао лично на земљу и васкрсао сина наинске удовице.

Има још неколико случајева у Светом Јеванђељу; васкрсао је кћер кнеза Јаира, васкрсао је пријатеља свога четверодневног Лазара, мртваца који је био у гробу сахрањен већ четири дана и почео да заудара. То сведоче његове сестре када Господ дође на гроб где је био Лазар сахрањен и рече да склоне плочу а сестре рекоше *Госпoде већ заудара, четири дана како је умро*. А Господ и ту учини чудо и заповеди: „Лазаре изађи напоље.“ Изађе мртвац обавијен платном из гроба. И тај Лазар живео је још

тридесет година. Био је епископ на Кипру и тамо је поново сахрањен. Човек са два гроба, то је свети четверодневни Лазар. А Господ је та своја дивна чудеса запечатио најславнијим чудом – својим славним васкрсењем. Када су људи извршили страшни суд на Богом, кад су Господа осудили на распеће, кад су га подигли на Голготи на крст на коме је издахнуо, био сахрањен у Гетсиманском врту и три дана провео ту, Он је трећи дан васкрсао у слави својој и јавио се многим. Јавио се апостолима и другим људима, једном приликом и скупу од петстотина браће и тиме је Господ показао да је Он господар живота и смрти.

И Он као васкрситељ мртвих, Он је дошао да људима дарује живот вечни. Без Њега вечног живота не би било. Све би се завршавало смрћу као што је и до Његовог доласка било. Али Он је дошао и ради оних који су пре Њега живели и они који су после њега живели. И за све људе свих времена, јер иде дан каже Јеванђеље, када ће сви који су у гробовима, сви, без обзира кад је ко живео и како је ко живео, да ће сви чути глас Сина Божијега и васкрснуће, изаћи из гробова. Али васкрнуће сви ал неће даље бити иста судбина за све. Јер оне који су чинили добро васкрснуће у васкрсење живота а они који су чинили зло васкрснуће у васкрсење суда и пакао огњени.

Дакле, после тога свеопштег васкрсења долази до деобе међу људима. Онако као што је Господ рекао, као што пастир раздваја овце и јарад тако ће и Господ када дође други пут на земљу, као судија живих и мртвих, и Он ће раздвојити људе на два табора: једне са десне стране себи а друге са леве стране себи. Они са десне стране су праведници и њима ће рећи: ходите благословени Оца мојега и примите Царство које је припремљено од постања

света. А онда ће рећи онима другима: идите од мене проклети у огањ вечни припремљен ђаволу и анђелима његовим. Не вели припремљен вама. Није пакао створен за људе али они који себе нису припремили за Царство небеско, за живот вечни, нема другог места сем тамо које је припремљено за ђавола и анђеле његове.

Дакле, за грешнике постоји пакао за праведнике постоји рај. Ту после васкрсења свеопштега настаје деоба међу људима онако као што се људи и овде на земљи деле: на оне који верују у Господа Христа, који држе Његове заповести, живе по Његовом Јеванђељу, чине добро другима, кају се за грехе своје, исповедају се, причешћују се и труде се да душу своју оките добрим делима и врлинама јеванђелским. А они који не верују у Господа Христа који чине зло другима, који се не кају за грехе своје и не признају грехе своје они ће отићи са леве стране Господу и отићи у пакао вечни.

То је наука Јеванђеља браћо и сестре, то је наука коју Црква проповеда две хиљаде и више година. И не само проповеда него и показује у животу и у пракси. Јер светитељи наши који су Богу служили и за Господа животе своје положили као и данашњи свети мученици које помену смо, они су ти који нам показују да постоји живот вечни. А има оних који попут разбојника и попут Јуде издајника које света Црква сврстава тамо и помиње их као становнике вечнога огња и пакла огњенога.

Нека би Господ и свима нама браћо и сестре који смо верни, који верујемо у Господа Христа, који се трудимо да држимо веру православну онако како су је свети Оци предали, како су је апостоли примили од Господа Христа,

како нам је Свети Сава проповедао и наши свети преци веровали и одржали до нашега дана, да ту веру и ми сачувамо и да по њој живимо и да њој учимо децу нашу и омладину нашу да би вера Христова православна у нашем народу постојала док је света и века и да би се сви ми удостојили да се нађемо Господу са десне стране и удостојимо се оних блажених речи: ходите благословени примите Царство припремљено вам од постања света да бисмо у томе Царству Христовоме са свима светима и ми славили Оца и Сина и Светога Духа Тројицу јединосушну и нераздељиву у све дане и у све векове векова. Амин.

Срећан и Богом благословен празник.